

Ukrajina: hřiště amerických neokonzervativců

- editor007 | 3. června 2024

SVĚT: Pozoruhodný rozhovor s předním mezinárodním právníkem, který pracoval po boku bývalého amerického generálního prokurátora Ramseyho Clarka na obhajobě bývalého prezidenta Saddáma Husajna. V návaznosti na Caesarův zákon zdokumentoval nezákonný režim sankcí uvalených na Sýrii, když žil v Damašku.

Arnaud Develay je francouzsko-americký mezinárodní právník, dříve působil v pařížské a washingtonské advokátní kanceláři, nyní žije v Moskvě. Je autorem knihy *Foreign Entanglements: Ukrajina, Biden a rozvrácený americký politický konsensus*. Strhující vyšetřování korupce Bidenovy rodiny na Ukrajině a způsobu, jakým vláda americké Demokratické strany zahrnala ukrajinskou suverenitu do kouta. Rozhovor vedla Valérie Beranger

Býval jste právníkem, ale nejste členem moskevské advokátní komory. Co dnes děláte v Rusku?

V současné době se věnuji propagaci své knihy, která vyšla loni v dubnu. Také spolupracuji s ruskou volební komisí na volebních pozorovatelských misích. Píšu a publikuji. Člověk si to neuvědomuje, ale je s tím spojeno hodně práce. Žijeme v době seismických změn v mezinárodní geopolitice. Pokud nejste indolentní, budete mít brzy spoustu práce.

Jak jako mezinárodní právník analyzujete současný konflikt na Ukrajině? Při pohledu na ukrajinský konflikt mám pocit dějů *vu*. Mezi oficiální rétorikou a realitou je propastný rozdíl, a když se na konflikt podíváte, máte dojem, že jde o jakousi kopii války v Iráku. Před agresí Spojených států a jejich kompliců proti Iráku jsem nikdy neviděl tak koordinovanou marketingovou operaci. Tato rozsáhlá koordinovaná klamavá kampaň manažerů impéria byla po zahájení speciální vojenské operace zopakována na Ukrajině. Ačkoli měli neokonzervativci od 70. let 20. století určitý vliv na zahraniční politiku USA, byli v té době omezováni realisty, kteří měli uši prezidenta Reagana a Bushe staršího. Jsou však mimořádně disciplinovanou skupinou. Přesně vědí, kam směřují a jak se tam dostat. Jsou velmi houževnatí a do písmene uplatňují trockistické metody. Poté, co utkali síť vzájemně se prostupujících sítí tvořených think tanky a médii, se po 11. září 2001 skutečně chopili moci ve Spojených státech. Během uplynulých 25 let jejich moc neustále rostla, protože infiltrovali ministerstvo zahraničí a zpravodajské služby. Doposud neexistuje žádná institucionální opozice vůči tomuto spolku, která by mohla zmařit jejich plány. Neokonzervativci jsou navíc lidé, kteří nikdy nepřijali myšlenku, že by se měli vracet zpět. Čím více selhávají, jako například v Iráku, tím více ve svých chybách vytrvale pokračují. Tito lidé jsou tedy všechno, jen ne racionální, což je činí nesmírně nebezpečnými.

Jak byste definoval Vladimira Putina?

Je to složitá, velmi diferencovaná osobnost s bohatými zkušenostmi, které nasbíral od doby, kdy se na konci minulého století dostal k moci. Dnešní Vladimir Putin se vůbec nepodobá Vladimíru Putinovi z roku 2000. Výkon moci z něj postupně vymodeloval státníka, kterého si dnes váží celý svět. Putin je dítětem války. Na vlastní kůži proto zažil nouzi a nedostatek. To vysvětluje, proč ruský prezident v době krize systematicky upřednostňuje mírová řešení před eskalací. Takové chování bych nenazýval chováním diktátora! Putin nejenže má hluboké pochopení pro základní motivace mezinárodních

politických aktérů, ale umí být také velmi trpělivý. Ve skutečnosti vždy ochotně poskytoval svým partnerům záruky a jeho přístup byl vždy velmi legalistický.

Vladimir Putin je něco jako samuraj. Stejně jako všichni bývalí důstojníci KGB patří k elitě, která sdílí určitou představu o státu a jejíž podstatou jsou určité zásady. Takové lidi jsme měli ve Francii za gaullistické partaje. Většina z nich, jako Chaban-Delmas, byla vyčištěna nástupem centristů, jako byli Giscard a Lecanuet. Poslední pozůstatek tohoto proudu, Philippe Seguin, kapituloval v roce 1992 během maastrichtského referenda. Dnes je Francie v rukou finančníků. Politici v původním slova smyslu již neexistují od doby, kdy Jacques Chirac opustil Elysejský palác.

Jak vidíte budoucnost vztahů se Západem?

Pokud se budou i nadále vyznačovat antagonismem, malomyslností, bezdůvodnou zlobou a intelektuální nepoctivostí, zkrátka vším, co charakterizuje přístup vyznačující se kulturním rasismem, který vnímá Rusko jako zaostalou zemi, čeká Západ překvapení. Právě kvůli těmto předsudkům se Západ ocitl v katastrofální situaci v důsledku sankcí, které sám zavedl.

Od roku 2014, kdy byl na Rusko uvalen první soubor sankcí po připojení Krymu, Rusové dostatečně prokázali, že jsou schopni nahradit a vyrobit vše, o co se je snažili připravit.

Tyto sankce Rusku prospěly, neboť kromě upřednostnění výzkumu a vývoje a soběstačnosti v zemědělsko-potravinářském odvětví donutily zemi k industrializaci. Vše bylo mistrovsky zvládnuto. Obyvatelé Západu jsou nyní přitlačeni zády ke zdi, přičemž čistým výsledkem je nedostatek legitimacy, který je prostě důsledkem ekonomického modelu, jenž produkuje pouze chudobu, a sociálního modelu (někteří by řekli společenského), který znevažuje základy nezbytné pro zdravou společnost.

Myslíte si, že Západ může vrátit čas tím, že si uvědomí své nahromaděné chyby?

Historie se stále opakuje. Od nynějška do konce desetiletí nás ještě čekají těžké chvíle, ale můžeme doufat v probuzení. V každém případě máme právo si myslet, že Západ musí projít totálním kolapsem, než se bude moci znovu narodit. Pokud se systém nezhroutí úplně, bude se vždy snažit lidi přesvědčit, že se může reformovat, i když zradil své vlastní zásady.

Je zřejmé, že USA využívají Francii k vedení zástupné války. Co umožňuje USA získat od EU, a zejména od Francie, takovou poslušnost?

Abychom pochopili naprostou podřízenost Evropy Spojeným státům, musíme se vrátit do května 68, první barevné revoluce moderní doby. To, co následovalo po odchodu generála de Gaulla, byl dlouhý sestup do pekel. Když svěříte dluh své země nadnárodním finančním zájmům a zároveň podporujete infiltraci své politické třídy zahraničními zájmovými skupinami, skončí to tak, že stejnou politickou třídu vybere (v tomto případě) Washington. I když teprve nedávno, USA otevřeně rekrutovaly a školily agenty vlivu tím, že zvaly lidi jako Assa Traoré a Rokhaya Diallo na sympozia a další konference, aby mohli ve Francii reprodukovat nároky obětí, které sdílejí menšiny za Atlantikem. Tím hrají škodlivou roli a poškozují soudržnost Francie.

Právě jste vydal knihu *Foreign Entanglements: Ukraine, Biden & the Fractured American Political Consensus*, v níž se poukazuje na souvislost mezi Bidenovou rodinou a válkou na Ukrajině. Co vás vedlo k napsání této knihy?

Je to výsledek mých cest po nových ruských regionech a setkání s lidmi na Ukrajině, kteří mě přiměli dozvědět se více.

Když se podíváte na období, které předcházelo zahájení SVO, přerušované neustálými návštěvami západních představitelů v Moskvě, vidíte, že navzdory všemu už existoval narativ: „Rusové se chystají udělat něco zavrženíhodného“. Zapojení Bidenovy rodiny do korupce však bylo především sérií příležitostných zločinů. Obamova administrativa svěřila svému viceprezidentovi ukrajinské portfolio. Nelze dostatečně zdůraznit, že kariéru Joea Bidena charakterizují jeho vazby na deep state. Biden je golemem bezpečnostních a zpravodajských agentur a vojensko-průmyslového komplexu, který za nimi stojí. Biden je člověk, který nemá žádné hluboké přesvědčení. Jde mu jen o osobní obohacení.

Při státním převratu na Ukrajině došlo k přeskupení působících sil a byla ustavena vláda sestavená ze šuplíků neokonzervativců. Předseda Burismy Mykola Ziotchvsky, bývalý ministr ekologie za prezidenta Viktora Janukovyče, podnikal již před rokem 2014 dosti neprůhledným způsobem. Je třeba si uvědomit, že Ukrajina vždy trpěla endemickou, téměř institucionální korupcí. V této situaci šéf Burismy věděl, že nový režim brzy zaklepe na jeho dveře, a uvědomoval si, že je pro něj životně důležité dostat se do blízkosti nových pánů Ukrajiny. V roce 2014 se členem představenstva společnosti Burisma stal Hunter Biden, syn amerického viceprezidenta. V představenstvu je také bývalý polský prezident Alexander Kwasniewski, který má silné vazby na Američany a na nějž se Zlochestky bude spoléhat, a investiční bankéř Alan Apter. K nim se připojí Devon Archer, partner Huntera Bidena, a Cofer Black, bývalý důstojník CIA pro protiteroristické operace.

Je to dokonalé krytí pro financování tajných destabilizačních a teroristických operací prostřednictvím praní špinavých peněz a korupce. Útok na Crocus City Hall 22. března byl částečně financován z prostředků zabavených (6 milionů dolarů v hotovosti) Andriji Kichovi, právníkovi Burismy. Peníze měly být použity na ukončení vyšetřování Burismova obchodu s vlivem.

Bidenova rodina neměla zájem na tom, aby se Ukrajina dostala do války. Nemyslíte si, že tím zabíjeli husu, která snášela zlatá vejce?

Mike Benz poskytl Tuckerovi Carlsonovi rozhovor, v němž vysvětlil, že cílem převzetí kontroly nad Ukrajinou bylo odříznout Rusko od přístupu na západní trhy s dodávkami plynu. USA chtějí zahnat celý trh EU do kouta. Barisma byla vybrána mimo jiné proto, aby tomuto cíli poskytla krytí.

Celý proces korupce, který se na Ukrajině odehrál, je výsledkem politiky USA prováděné na nejvyšší úrovni až do roku 2016, kdy byl navzdory všem předpokladům zvolen do Bílého domu Donald Trump a kdy byla kandidátkou systému Hillary Clintonová. Tato volba přehodila karty do té míry, že Trump je někdo, na koho neměli žádné páky. Za účelem zkratkovitého jednání Trumpa bylo proto rozhodnuto zinscenovat manipulaci, aby lidé uvěřili, že Donald Trump je „ruský agent“.

Při zpětném pohledu by člověk mohl být v pokušení si myslet, že vypuknutí války na Ukrajině všechny jejich plány zhatí. To však ignoruje, do jaké míry se západní elity nechaly automaticky omámit, když samy sebe přesvědčily, že po osmi letech výcviku ukrajinské armády čítající přibližně 800 000 mužů bude schopna porazit ruskou armádu.

Vše se vrací k předsudkům Západu o Rusku jako zaostalém státu. Washington a Brusel zjevně nevzaly v úvahu zdatnost Ruska v Sýrii a domnívaly se, že Moskva nebude mít prostředky na to, aby se vypořádala s dobře vybavenou armádou operující ve válce vysoké intenzity. Tím spíše, že základní myšlenkou nebylo ani tak Rusko porazit, jako spíše oslabit. Američané již dlouho plánovali otevřít několik front na periferii Ruska, aby vyčerpali jeho zdroje a muže. Konečným cílem bylo vytvořit vhodné podmínky pro to, aby se obyvatelstvo postavilo vládě a změnilo tak režim. Šli však úplně vedle.

Existuje však také ideologický aspekt, který Rusům upírá jakoukoli možnost zmařit plány

kolektivního Západu. Neokonzervativci fungují jako komora ozvěny, která nestrpí žádný nesouhlas, a to jak ve způsobu, jakým promítají své poselství na veřejnost, tak ve svých vnitřních výměnách názorů. Nikdy bychom neměli zapomínat na výroky zesnulého senátora Johna McCaina, pro kterého Rusko nikdy nebylo ničím jiným než „čerpací stanicí s jadernými zbraněmi“.

Cílem neokonzervativců bylo udržovat opotřebovací válku s nejistým výsledkem. Tato opotřebovací válka by umožnila vykrvácet Rusko a obohatit vojensko-průmyslový komplex a zároveň vyvolat ve veřejnosti strašidlo všudypřítomné hrozby, aby bylo možné nadále mobilizovat mysl. To vše je dokonale koherentní, a kdyby se jim náhodou podařilo Putina odstranit, mohli by se pak pustit do rozparcelování Ruska. Existují organizace financované NED (National Endowment for Democracy), které se zabývají propagací konceptu „ruského kolonialismu“ a tvrdí, že válka na Ukrajině odhaluje rozsah ruského imperialismu a kolonialismu. Jde o osvobození národů žijících pod ruským jhem! Ale obyčejní Rusové už plně pochopili, jaké cíle vůči nim Západ sleduje. To nepochybně do jisté míry vysvětluje masivní veřejnou podporu kandidatury Vladimira Putina v nedávných volbách.

Co si myslíte, že se stane se Západem, až Rusko vyhraje svou válku?

Z pohledu Rusů došlo k pochopení, že si díky 25 letům nesplněných závazků uvědomili, že od Západu nemají co očekávat. Moskva proto bude čekat, až se objeví nová generace vůdců, protože ví, že od této současné třídy nemá co získat. Na tomto základě se Moskva pravděpodobně pokusí vytvořit jakýsi sanitární kordon a nechat věci urovnat. Je jasné, že Západ čekají velmi těžké časy.

Nahlédneme do toho při volbách do Evropského parlamentu 9. června. Všechny vládní strany čeká drtivá porážka. Bude to stačit k tomu, aby se Evropský parlament přiklonil k realismu?

Pravděpodobně ne, ale můžeme doufat, že tato změna složení zabrzdí současné válečné štvání.

Je zřejmé, že realita začíná mít přednost před propagandou. Můžeme proto očekávat zesílení represí ze strany západní vládnoucí třídy. Ze všech problémů bude přirozeně obviňován ruský vliv. Je například velmi pravděpodobné, že německá AFD bude prohlášena za nelegální, protože je „nebezpečná pro demokracii“. Ve Francii jsme byli svědky vzniku falešných komisí v Národním shromáždění a Senátu, které mají „identifikovat“ ruský vliv ve francouzské politice. Takže budeme všude pátrat po „ruských agentech“! Pokud jde o to, zda tento nový hon na čarodějnice vyústí v uvěznění, není nic méně jisté. Čím více se bude hospodářský kolaps prohlubovat, tím více bude systém ztrácet oporu. Represe budou stále násilnější. Tento jev už vidíme v akci na Ukrajině: každý, kdo poukáže na vnitřní rozpory režimu, je automaticky obviněn z vlastizrady. Celý systém je prohnitý. Dno sudu je vyčištěno a kolaboranti jsou konsolidováni. Všechny nepoddajné elementy jsou neutralizovány, zatímco je zavedena válečná cenzura. Tiskárna bankovek byla uvedena do chodu, aby financovala poslední velkou stranu a poslala všechny „nepotřebné“ na Východ.

Mluvili jsme o „všech Ukrajincích do posledního“. Myslíte, že mohou jít ještě dál?

Fráze „do posledního Ukrajince“ se používá k přípravě mysli lidí před nevyhnutelným vstupem NATO do konfliktu. Než se Macron a jeho komplicové pustí do války, musí obyvatelstvo pečlivě a postupně zpracovat. Projevy, které zazněly v posledních měsících, znějí strašně podobně jako preambule k eskalaci. Potřebují militarizovat mladé lidi, z nichž mnozí jsou nebo budou v EU bez práce. Británie oznámila návrat povinné vojenské služby. Aby zahnal strašidlo masové nezaměstnanosti, zkrachovalý systém před nimi mává vyhlídkou na dobrodružství, přičemž jim zapomíná říct, že válka je všechno jiné než videohra.

Oficiálně má Francie v současné době v Rumunsku rozmístěno 3 500 vojáků, kteří pomáhají budovat největší základnu NATO v Evropě. Výběr této zeměpisné polohy (poblíž Oděsy) je všechno, jen ne náhoda. Zájmy, které stojí za NATO, nemohou tolerovat, aby byl Kyjev zbaven veškerého přístupu k Černému moři.

Myslíte si, že je v současné době myslitelné mírové jednání?

Velké americké investiční fondy skoupily asi dvě třetiny ukrajinské orné půdy. Část této půdy se dostala pod ruskou kontrolu. Tyto finanční giganty zaplatily předem a není možné, aby je Rusko připravilo o jejich dezert. Proto si myslím, že půjdou tak daleko, že zamoří region bombardováním jaderné elektrárny Zaparajié. Pokud se jim nepodaří získat tu půdu, nikomu jinému se to nepodaří. Raději učiní celé oblasti neobyvatelnými, než aby ustoupili tomu, co považují za svou doménu. Máme co do činění se šílenci.

Když dnes slyšíme Emmanuela Macrona říkat, že Francie nemá žádnou historii, žádnou kulturu, je to stejná neokonzervativní rétorika?

Především máme co do činění s postavami z hlíny, jako jsou Golemové. Všichni opakují naučené vyprávění a nevystupují z řady. Pýcha však předchází pád a tyto lidi šíří pýcha. To charakterizuje celé toto válečné šílenství. Pýcha v srdci neoliberálního dravého systému, který nedokázal investovat do nových trhů v rámci hospodářské politiky prováděné po 30 let, nakonec kanibalizuje životní sílu ve vlastních zónách vlivu. Zcela logicky se lidské tělo stalo novou hranicí, po níž touží velké farmaceutické společnosti, a předmětem stále invazivnějšího sledování a sledovacích experimentů. Především se jedná o Velký reset. Z lidí se staly produkty. Cílem není nic menšího než monopolizace živých bytostí. V provincii Francie je v Radě ministrů vždy přítomen zástupce Black Rock. V tomto ohledu není Macron nic jiného než svrab, kterého by se mnozí Francouzi rádi zbavili, stejně jako Zelenského, jehož jedinou legitimitou je ta, kterou mu udělili jeho páni. Konec konfliktu zazní Zelenskému jako rozsudek smrti, už jen proto, že toho ví příliš mnoho a jeho páni nechtějí riskovat, že by ho viděli vylévat si srdce na Rusy.

AUTOR: Valérie Bérenger

Překlad: zvedavec.news

[ZDROJ](#)